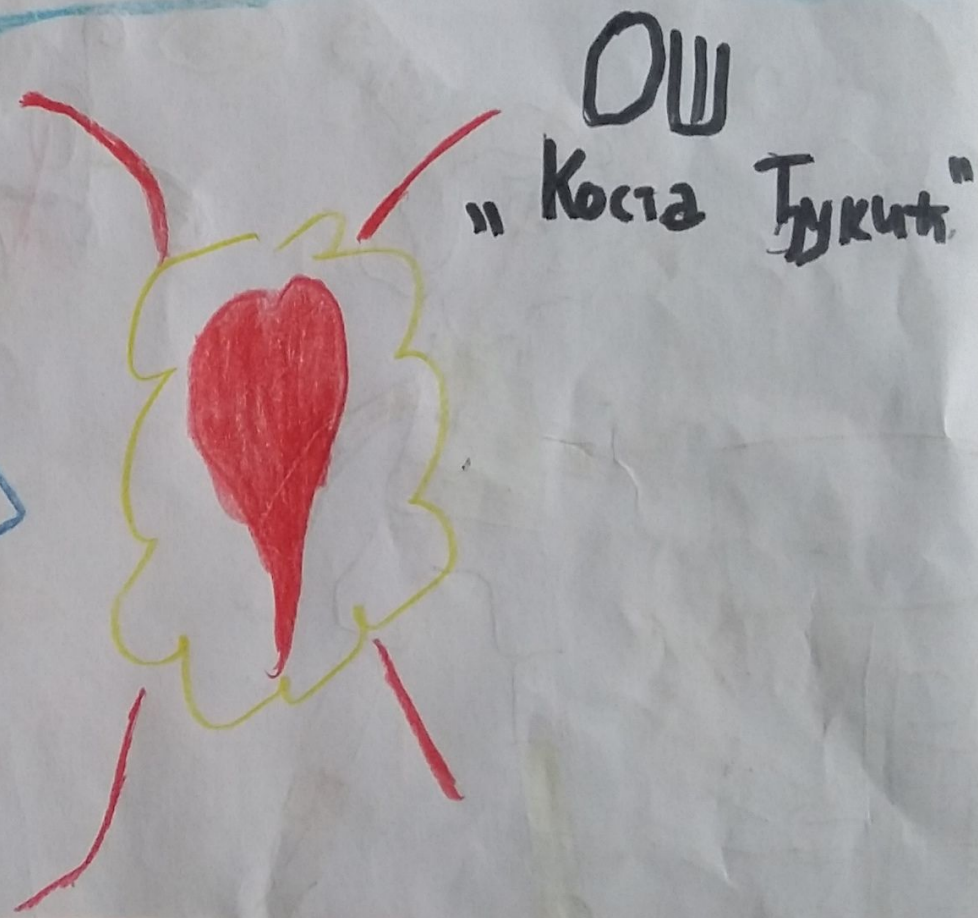

СТАКЛА РЕВА ЈЉУБАВ

Михајло
Јовановић III

ГРОЗДАНА ОЛУЈИЋ

каква
мајсторија

Било једном један дечак који је волео стакларски посао.
Често је пратио оца до стакларске радионице. Посматрао
га је и није престајао да размишља о стакларском
послу.

Надао се да ће и он једног дана постати
добар стаклар као и отац.

Једног дана чуо је
како говоре о чаробњаку
за којим почиње да
Раднике из Рудаче
чезне.

Сутрадан је покушао да
направи нешто од стакла
и од једном су се развиле
дугине боје и створио се
чаробни цвет.

Дечак је изашао из радионице када се одједном испред њега створила стаклена девојчица.

Љубав се родила на први поглед. Дечак је добио услов да не сме да гурне или удари девојчицу, али он је то убрзо заборавио.

Следетег дана гурнуо је и поломио девојчицу
на лицу места. Био је јако тужан и усамљен.

Временом је порастао и добио децу.
Једне ноћи видео је свог сина како се искрада
и одлази у радоницу. Због је да се прича понавља.